

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ Deuotæ

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

Introductio in qua obiter tacta & perstricta viuacitas intellectus est in
agone mortis elucens. Colloq. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

R. P.

LVDOVICI RI-
CHEOMI SOCIE-
TATIS IESV

VALEDICTIO ANI-
mae devotæ.

*Introductio in qua obiter tacta &
perstricta vivacitas intellectus in
agone mortis elucens.*

COLLOQVIUM I.

PHILOSOPHVS. Cum
admodum paucis
hinc diebus eum
in sermonem pro-
lapsi fuisset, qui
de rerū humanarū
erat varietate & incōstantia, arrepta
occasione ab amico vtriusque no-
strum, qui non ita pridem vitam cū
morte commutarat: duorū mihi ad-
modū poematum mentionem inie-
cisse visus es, quæ quod & argumē-
tum magni ponderis habere aiebas,

A

& ve

& verò ea te mihi, cum primum per
tempus liceret, mōstraturum asserere-
bas, mirū omninò est quam me pol-
licitatione isthac tua paueris ac re-
crearis. Ex eo enim tēpore mihi me-
moriæq; meæ, qua ego mihi semper,
tunc autem præsertim apprimè va-
lere visus fui, satisfacturum nō pu-
tabam, nisi tu desiderio ante meo
obsecundasses. Age itaque & si hoc
diei commodum negotio nostro ar-
bitraris, fidem tuā apud me libera,
& quod valdè aueam, Poemata rece-
pta demonstra. TH. Differebam ego
tunc non quod auctiōnem quandam
instituire, aut pretio accessionem
facere moliebar, sed quia eorū, quæ
tu desiderabas ad manus planè nihil
erat. Nunc autem, quæ memoriæ tuæ
fidelitas est, quoniam ipse quo ani-
mo tuo obsequar vrges ac instas, ni-
hil omninò obfatare videtur, nostrū
vt institutum minus auspicemur.
PHIL. Planè nihil nos ab eo abstinere
velim: mihi enim non memoria
tantum, sed intellectus etiam ac vo-
luntas ipsa ita ad eam rem excitata
est, nihil vt ego non quam auidiffi-
me,

me, quod tuo iudicio auctoritateq; interposita confirmaris, excipiendū mihi esse persuaserim. THEOL. An verò tu etiam recētē mihi eorū memoriam adfers, quæ super extremo illo vale, quod paulò ante id temporis amicus & frater noster mūdo huic dixerat, collata ab utroq; nostro sunt? PH. Admodum eorum ego quidem recordor, præclareq; etiam scio fuisse, cum ego (postquam ille adeò sãctè & diuinè de diuino amore bonisq; coelestibus differuisset, loquēdiq; facultate iam destitui visus nobis fuisset) illud à te dici mihi postulare, spiritus ne illius ita præsertim afflicto corpore & morte vicina, muneribus suis ac officijs fungeretur, & si ea adhuc exequeretur, quomodo deuota illa anima sensibus destituta ac sibi præsens differere posset & meditari? Respondebas tu mi-

*Status
anima in
agone
mortis
constitu-
ta.*

demptoris ac Creatoris, qui sub id
tempus singulariter suis solet opi-
tulari) nequaquam piarum medita-
tionum & dissertationum interio-
rum absque corporis commixtione
studium intermittat: & iam velut
clarificato omniq̄e albugine cor-
ruptionis libero oculo (v̄ti de D.
Stephano accepimus) coelos apertos
inde ex terra intueatur: Eorum autē
ē contrā animas, qui cum hic apud
nos degerent, pertinaciter malē a-
gendi viam insistebant, mirabiliter
affligi solere, & in periculoso isto
egressu ceu in inferni sui gula ange-
re ac cruciari praeclarē admodum
cōmemorabas. THEOL. Næ verò fi-
deliter tu isthæc omnia memoria
tuæ insculpsisti? Et sunt omninò hæc
ipsa illa duo quæ ego magni ponde-
ris esse assereram. Superest itaque
nunc vt eorum geminastibi Ideas &
specimina subijcere debere videar;
reapse illa egregia, & veluti in ta-
bula viuis Poetarum coloribus ani-
mata: quæ quamuis etiam poeticis
decorata fabulis sint, nihil tamen
minus quam corruptam veritatem
præ

ANIMAE DEVOTAE §

præ se ferunt. Alterum anima deuota est, quæ corpori suo extremum Vale dicit, ea ferè exhibens quibus istiusmodi aliqua iam in postremo cum mortis conflictu constituta occupari & dicere etiam posse videtur. Alterum non à stylo quidem sed argumento ipso aliud certamen animæ peccatis obsitæ repræsentat, ut tunc spectaturi sumus, cum extrema illius lineamenta & velut vltimos colores ibimus consideratum. Iam autem duobus istis quos vides adolescentulis has ego partes imposui, ut, quoniam & memoria & verò etiam voce admodum me auertunt, duas mihi has personas, quasi in theatro exhibeant, animæ alteram sua in medium primo expromentis, alteram corporis sua iuxta edicentis. Tu mihi itaque aures paulisper sis accommoda, vosque adolescentuli feliciter vestra inchoate.

A 33

Ani-

Anima deuota pijs circa mortem meditationibus occupari solita, quanto propius eam accesserit, tanto animosius illam laceffit ac prouocat, spe aeternae uitae & resurrectionis seipsam erigens.

COLLOQVIVM II.

I Anne ergo vinculis soluta carnis
 Coelum emicabo Christe versus aureum?
 Iamne ergo corporis mei ex ergastulo
 Ad sempiternam remigabo patriam?
 Versura iam ergo fiet ista nobilis
 Ut pro orbe caelos incolam de caetero?
 Et fulgidi inquilina ut audiam aetheris?
 An ergo iam vita mea telam tibi
 AVellere huius uniuersi abrumpere
 Sedet vnica o Deus mea recreatio?
 Salue ergo & usq; & usq; gratias habe,
 Quod me tua educens petente dextera
 Ex inquieto instabilis mundi aequore,
 Felicitatis inuehi in portum iubes:
 Meamq; tandem enauigare in patriam.
 Iamne ergo splendida hac mihi est haereditas
 Cernenda, quam tu filijs olim tuis,
 Tuum profundens comparasti sanguinem?
 Mene illius manet modo possessio?
 Valetate iam nunc quotquot orbis lubrici
 Gizas leuemq; haereditatem prenditis.
 Me penna solui non timens illuc uehit
 Vbi beatitudinis seruans opes.

Omnia